

STO ČETRDESET I ČETIRI TISUĆE

Svi sveti, C

O jednom svom junaku velika Ivana Brlić-Mažuranić piše: „U župana duša blagorodna! kada daje, na pregršti daje, kada misli, na veliko misli“.¹ Tako su nam dragi ti dobri, širokogrudni ljudi! Jednom su tako i Isusa upitali ima li mnogo onih koji se spašavaju. Isus je odgovorio kako se valja potruditi ući na uska vrata. Mnogi su to onda shvatili da je veoma malo onih koji se spašavaju, a puno više onih koji propadaju. Tako se u nekih kršćana javljala silna tjeskoba hoće li se ikako dočepati raja ili barem čistilišta. Međutim, Isus nije rekao da ih je malo koji se spašavaju, nego samo to da je put težak, a vrata uska.

I stvarno, Bog je velik u praštanju i velikodušan u milosrđu. Tako danas apostol Ivan vedro gleda na spasenje velikog broja ljudi. Veli kako ima sto četrdeset i četiri tisuće „opečaćenih“, tj. spašenih. Zar bi to bilo puno? Mnogi će odmah primijetiti da je ovdje po srijedi igra broj-kama koja je u Židova veoma česta. Kad broj 12 pomnožimo s 12 dobijemo upravo 144. Ako je za Židove broj 12 bio broj punine, onda je očito da broj 144.000 znači veliko, silno mnoštvo.

Dakle, veliko mnoštvo. Jer Bog nije uskogrudan ni stisnute šake. Danas na blagdan Svih svetih častimo upravo tu veliku Božju mudrost i veliku Božju ljubav: „*Eno velikoga mnoštva, što ga nitko ne mogaše izbrojiti, iz svakoga naroda, i plemena, i puka, i jezika.*“ Silno je mnoštvo Božjih prijatelja, silno mnoštvo nebesnika! Veliko je Božje milosrđe! Znademo da se u Kristu svi spašavaju, pa čak i oni koji ga nisu poznavali, ali su živjeli u skladu sa zahtjevima nebeskog kraljevstva.

Bog, dakle, svoje čini. A koji je naš put, koja su to uska vrata kroz koja bismo trebali proći da budemo baštinici Božjih obećanja? Evo nam odgovora u današnjem evanđelju. To su Blaženstva. Pogledajmo poneko od njih!

Blago siromasima duhom. Doista, htjeli bismo ovdje na zemlji biti siromasi. Siromasi u smislu da nikakvo ovozemno dobro ne može ispuniti najdublje težnje našega srca. Jer, veli Isus: *Gdje ti je blago, ondje će ti biti i srce.* Stvarno, je li moje blago samo na zemlji ili se ovozemnim dobrima tako služim da dosegnem vječna? Nećemo se valjda bogatiti *blagom koje lopovi mogu ukrasti, moljac pojesti, rđa izjesti!* Siromah duhom teži za onim jedinim, vječnim trajnim blagom, a to je Bog, njegova vječna ljubav.

Blago krotkima: oni će baštiniti zemlju. Ne možemo se oteti dojmu da se upravo u našem vremenu ističu silnici, jaki na riječi, bahati u bogatstvu, „brzi na pištolju“... Sjetimo se kako Isus sam za sebe veli da je krotka i ponizna srca. To je njegova snaga, to je ključ za Božje kraljevstvo. Vjerujem li ja u to, nastojim li da to bude načelo moga života?

Blago mirotvorcima: oni će se sinovima Božjim zvati. Upravo tako. U Starom zavjetu „sinovi Božji“ su oni koji vladaju s Bogom i u Božje ime. A to neće biti oni koji su ratoborni, nemilosrdni, nasilni, veli Isus. Naprotiv, u Božjem će kraljevstvu Bogu s desne i lijeve sjediti oni koji se trude oko mira i pomirenja, oni koji *ne gase stijenja što tek tinja niti lome napuknute trske.* Mogu li se staviti među takve?

---

¹ *Lutonjica Toporko i devet župančića, Priče iz davnine, Matica Hrvatska, Zagreb, 1926., str. 267.*

Spomenuli smo tri blaženstva. Ima ih osam. Poslušajmo ih danas na misi. Pročitajmo ih. Razmišljajmo o njima. Već će nam Duh Božji dati da u njihovu svjetlu pronađemo i ispravimo put do Kraljevstva svih svetih.

Zvonko Pažin